

תאריך : 18.1.2017
בתשובה נא לציין : 96755

ביד :

לכבוד
הגב' חגית צור,
מנהלת
לשכת רשות האוכלוסין וההגירה
וואדי ג'וז 49
ירושלים המזרחית

שלום רב,

הנדון : טיעונים בכתב כנגד הודעה על כוונה לשלול מעמד תושבות קבע
ע"ש הגב' קונבר, ת"ז
הודעה מיום 10.1.2017

1. הגב' קונבר שפרטיה בכותרת (להלן גם: **מרשתי**) ייפתה את כוחם של פרקליטי המוקד להגנת הפרט (להלן: **המוקד**), לייצגה מול הרשויות הישראליות בהליכים בהם פתחתם לשלילת מעמדה כתושבת קבע בישראל ושבמסגרתם ניתנה הודעתכם מיום 10.1.2017 שבנדון (להלן: **ההודעה**).
יפוי כח מצ"ב.
2. בעניינה של הודעה זו, ולצד העלאת טיעונים בעל פה, אנו מתכבדים להגיש בזאת את טיעונינו בכתב.
ההודעה מצ"ב ומסומנת א.

פתח דבר

3. כבר בפתח הדברים, ועוד בטרם נפנה לטענותינו כנגד האמור בהודעה גופא נבהיר כי ההליך לשלילת מעמדם בישראל של בני משפחת קונבר, בו פתח שר הפנים בעקבות הפיגוע שביצע קונבר בשכונת ארמון הנציב ביום 8.1.2017, הוא הליך שנולד בחטא, וטוב לו שלא נברא משנברא, ומשנברא טוב כי יבוטל ויפה שעה אחת קודם.
4. פסלותו של ההליך נובעת הן מהשיקולים הזרים העומדים ביסודו ועולים באופן ברור מהראיונות השונים שנתן שר הפנים אשר הקפיד להתראיין בימים האחרונים מעל כל גבעה ותחת כל עץ רענן לכלי התקשורת, כמו גם מאופן התנהלות משרדכם מול בני משפחת קונבר ומיופיי כוחם במסגרת ההליך ומלשון ההודעה אליה נתייחס בהמשך. התנהלות זו כללה עד כה, ניסיון בוטה לרמיסת זכויותיהם של בני המשפחה ולפגיעה בזכותם להליך הוגן ברגל גסה. כל זאת, תוך התעלמות מהדין, הפסיקה והנהלים המורים באופן ברור כיצד עליכם לפעול במקרים כגון דא.

5. חשוב לציין, כי התנהלות שערורייתית זו נמשכת גם עתה, במועד כתיבת שורות אלו. שכן, בניגוד להוראות נוהל הערות גורמים – נוהל מס' 5.2.0015 – הקובע כי יש ליתן לאדם שאת מעמדו בישראל הנכם מבקשים לשלול פרק זמן בן 30 יום לצורך הכנת והעלאת טיעונו על הכתב כדבעי, הרי שבעניינה של משפחת קונבר ומשיקולים זרים מובהקים אליהם עוד נתייחס, ניתן לבני משפחת קונבר פרק זמן מצומצם ולא הוגן בן כשבוע ימים לצורך זה ותו לא.
6. לא זו אף זו. אף פרק זמן זה ניתן רק לאחר שהוגשה תלונה חריפה בעניין ליועץ המשפטי לממשלה – לאחר שפורסם בכלי התקשורת כי המועד לעריכת השימוע שנקבע על ידכם בתחילה לבוקר שלמחרת שליחת ההודעה לא ישונה, וזאת על אף פניותינו הדחופות אליכם בעניין בע"פ ובכתב. נפנה עתה לטיעונו כנגד ההודעה כסדרם.
7. כאמור, ביום 10.1.2017, התקבלה אצל הגב' קונבר ההודעה שבגינה מוגשים הטיעונים דכאן ואשר עיקרי נוסחה, אליהם נתייחס בהמשך, כדלקמן:

הריני להודיעך כי בהתאם להנחיית שר הפנים נשקלת האפשרות לבטל את רישיון הקבע שלך בהתאם לסמכותי על פי סעי' 11(א) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952.

... בעקבות הפיגוע הקשה שבוצע שלשום בשכונת ארמון הנציב בירושלים, אשר בו נרצחו 4 אזרחים ישראלים, התקיים דיון אצל שר הפנים עם גורמי הביטחון. בדיון הוצגו נתונים מתיקך ברשות האוכלוסין, ולפיהם עולה כי קיבלת מעמדך מכח נישואין לתושב ישראלי, כאשר על אף שהוצהר כי אין מדובר בנישואי ביגמיה, בפועל התקיימה מערכת נישואין ביגמית.

לאור האמור לעיל, ומשניתן המעמד על סמך הצהרות כוזבות ובניגוד למדיניות הקיימת מזה שנים לפיה לא יינתן מעמד במצב של נישואי ביגמיה, נשקלת האפשרות לביטול מעמדך.

ההודעה מצ"ב ומסומנת א.

עניינה של הגב' קונבר

8. להלן נפרט בתמצית את קורות חייה של הגב' קונבר.
9. הגב' קונבר, היא תושבת הגדה המערבית במקור המתגוררת מזה שנים רבות בישראל ומצויה כיום בעשור השביעי לחייה. כמו כן יצוין כי הגב' קונבר, הינה רעיה ואם לשמונה ילדים, וסבתא לנכדים רבים תושבי קבע ישראל.
- העתק תעודת נישואין ירדנית של מנווה עם בעלה הנוכחי, מר אלקנבר, שלו הושאה בשנת 1981, מצ"ב ומסומן ב.
10. יודגש, כי בטרם הושאה מנווה לבעלה מר אחמד אלקנבר היא הייתה נשואה במשך שנים רבות לתושב הגדה המערבית בשם חסין שלו הושאה על ידי משפחתה בהיותה ילדה בת 13 והתגרשה ממנו בשנת 1980.

11. במועד נישואיה של מרשתי למר אלקנבר, היה בעלה נשוי לאשה נוספת תושבת ירושלים בשם- ת"ז . ברם, בשנת 1987 התגרש מר אלקנבר מאשתו הראשונה לה היה נשוי משנת 1956.

העתק תעודת גירושין מיום 24.3.1987 מצ"ב ומסומן ג.

12. יצוין כי לגב' קונבר לא זכור עוד, אימתי הוגשה הבקשה לקבלת רישיון לישיבה בישראל ואף לא זכור לה מתי הבקשה אושרה. ככל שזכור לה, הרישיון לישיבת קבע בו היא מחזיקה מזה עשרות שנים מתוקף נישואיה לבעלה, ניתן לה במהלך שנות השמונים של המאה הקודמת.

13. עוד יצוין, כי במסגרת שיחה טלפונית עימך מיום 11.1.2017 ובמסגרת ההכנה של הטיעונים כנגד ההודעה, ביקש הח"מ לקבל ממך את המועדים המדויקים של הגשת הבקשה ואישורה. זאת, על מנת להבין מהי התשתית הראייתית, אם ישנה בכלל, לאמור בהודעתכם שבנדון, אולם לדאבון לב סירבת לעניין בתוקף בתואנה כי מדובר במסמכים שהם חלק מההליך שיתקיים במועד השימוע, ולפיכך מיאנת לבקשה. בקשה בכתב לקבלת המסמכים עליהם הנכם מתבססת הודעתכם שנשלחה ללשכתכם במקביל באותו היום לא נענתה אף היא.

פסלות ההודעה

14. ההודעה בדבר הכוונה לשלול מהגב' קונבר את מעמדה כתושבת ישראל היא הודעה על כוונה לפגוע בזכויות יסוד. עניין זה אמנם ידוע לכם, כפי שאף עולה מהצהרות שר הפנים בתקשורת לפיהם יפעל לפגוע בזכויות בני משפחת קונבר בישראל. ברם, כפי שיפורט להלן, בנסיבות העניין מדובר בהודעה לא הוגנת, לא סבירה ואף לא מידתית, ולפיכך פסולה. כפי שיפורט בהמשך, מדובר בהודעה שניתנה משיקולים זרים שאינם ממין העניין וזאת תוך שימוש בסמכות למטרה זרה מזו שלשמה ניתנה ותוך גרימת נזק ראייתי בלתי הפיך למרשתי. נפרט את טענותינו בעניין אחת לאחת.

סבירות החלטה המינהלית

15. על החלטת הרשות המינהלית לעמוד במתחם הסבירות. על מנת שהחלטה תעמוד במתחם הסבירות, עליה להינתן תוך שיקלול ואיזון נכון בין הגורמים הרלוונטיים השונים שבהם עליה להתחשב. בבג"ץ 341/81 מושב בית עובד נ' המפקח על התעבורה (פ"ד לו(3) 349, 354 (1982)), קבע בית המשפט כי:

בקביעת גבולותיו של "מתחם סבירות" יש להתחשב. בין השאר, בשאלה, אם הרשות הציבורית נתנה משקל ראוי לגורמים הרלוונטיים השונים שבהם עליה להתחשב. החלטתה של רשות מינהלית תיפסל בשל חוסר סבירות, אם המשקל שניתן לגורמים השונים אינו ראוי בנסיבות העניין. אכן, שקלול ואיזון זה הם מעיקרי תפקידיה של

הרשות הציבורית, והביקורת על אופן ביצועם נתונה לבית המשפט.

16. זאת ועוד. מתחם הסבירות הנתון לרשות המינהלית בבואה ליתן החלטה משתנה מהחלטה להחלטה והוא נקבע, בין השאר, על פי מידת השפעתה של ההחלטה על זכויות אדם:

... רוחב המתחם מושפע ממהות העניין. קיימת הבחנה בין החלטות טכניות באופיין לבין החלטות מהותיות, כגון החלטה המגבילה זכויות אדם... החלטות העוסקות בזכויות אדם... מצרות את מתחם הסבירות.

(אליעד שרגא ורועי שחר, **המשפט המינהלי (עילות ההתערבות)** (הוצאת שש, 2008, עמוד 242)).

17. ההודעה על כוונתכם לשלול כיום מגבי קונבר את מעמדה כתושבת בישראל, בשל מידע שמצוי בידיכם מזה שנים רבות בהן נמנעתם מלפעול בעניינה, בהתבסס על שיקולים זרים שאינם קשורים כהוא זה לנישואי הביגמיה שאף הם הסתיימו לפני עשרות שנים, היא הודעה בלתי סבירה ולפיכך פסולה מיסודה. ההודעה פסולה שבעתיים נוכח העובדה כי מדובר באשה לא צעירה שהיא בנוסף גם אם וסבתא לתושבי ישראל המחזיקה מזה שנים רבות במעמד של תושבת קבע ושאר במסגרת ההליך הנוכחי – כפי שעולה מההודעה ומהצהרות שר הפנים בתקשורת - לא נטענת כנגדה כל טענה ביטחונית.

הודעתכם מהווה שימוש בסמכות למטרה זרה

18. על הרשות המינהלית נאסר להשתמש בסמכות שניתנה לה מידי המחוקק למטרה זרה מזו שלשמה נועדה. איסור זה, המהווה אחד מיסודותיו של המשפט המנהלי, ידוע ומקובל בכל שיטות המשפט ומוצא את מקורותיו הן במשפט המקובל והן במשפט הקונטיננטלי:

במשפחה זו של פסולי הסמכות לא נפקד גם מקומו של ענף מיוחד, שעניינו השימוש בכוח שהוענק לגוף נושא הביקורת שלא למטרה שלה יועד. פסילתן של החלטות שניתנו שלא כדין בגדר העיקרון האמור היא יסוד מוסד במשפט המינהלי באנגליה; ראה:

S.A. de Smith, *Judicial Review of Administrative Action* (London, 4th ed., by J.M.Evns, 1980) 325 ff.; P.P. Craig, *Administrative Law* (London, 1983) 354 ff.

גם בדין הצרפתי ניתן לפסול החלטה של הגוף נושא הביקורת מחמת עיוות המטרה: *detournement de pouvoir*; ראה: A. de Laubadere, *Droit Administratif* (Paris: 8eme ed.) 570-575 (בג"ץ 620/85 מיאערי נ' יו"ר הכנסת, פורסם בנבו).

גם בבג"ץ 491/86 **עיריית ת"א יפו נ' שר הפנים** (פורסם בנבו) התייחס בית משפט לשימוש הרשות המינהלית בסמכותה למטרה זרה:

בכוחו של בית-משפט זה לבדוק ולבחון את פעולות השלטונות לא רק כפי שהם נראים לעין מבחינת הסמכות החוקית הפורמלית, אלא גם לעיצומו של ענין, אם השימוש שנעשה בסמכות בדין יסודו, היינו אם הוא נעשה - בין השאר - בתום לבב על יסוד שיקולים כשרים ולמטרה שלמענה הוענקה הסמכות... ולא ישאיר על מכונם מעשים העטופים אמנם בלבוש חיצוני כשר אלא שתוכם אינו כבדים".

19. הנה כי כן, ישנם מצבים בהם מבחינה פורמאלית ייתכן והסמכות נתונה אמנם לרשות המינהלית, אך בחינה מדוקדקת יותר של הליך קבלת ההחלטה המינהלית יעלה כי מדובר בשימוש בסמכות למטרה זרה מזו שלשמה היא הוענקה.

20. מן הכלל אל הפרט. אכן, לשר הפנים מסור שיקול דעת על פי חוק הכניסה לישראל לבטל רישיונות ישיבה בישראל. ברם, בהודעתכם שבנדון, ולאחר שהנכם פותחים בהפנייה לפיגוע שביצע בנה כבסיס לשליחת ההודעה הנכם מודיעים כי "בדיון הוצגו נתונים מתיק ברשות האוכלוסין, ולפיהם עולה כי קיבלת מעמד מכח נישואין לתושב ישראלי, כאשר על אף שהוצהר כי אין מדובר בנישואי ביגמיה, בפועל התקיימה מערכת נישואין ביגמית". במילים אחרות, השיקול העומד בבסיס פתיחת ההליך ושליחת ההודעה הינו הפיגוע שביצע בנה של מרשתי והטעמים בהם הנכם מבקשים להשתמש לשלילת מעמדה הינם נישואי הביגמיה שבנדון, שהם כמו גם סיומם מזה עשרות בשנים, היה מצוי בתיקה ואף היה ידוע לכם ככל הנראה מזה שנים רבות.

21. שלא במפתיע השימוש שנעשה בפיגוע כשיקול לשליחת ההודעה והשימוש באמצעי נישואי הביגמיה מלפני עשרות שנים אף עולה בקנה אחד עם הצהרותיו של שר הפנים לכלי התקשורת השונים בימים האחרונים – ראו למשל, ראיון בגל"ץ מיום 11.1.2017 עם אראל סגל וחיים לוינסון בו הודיע השר בריש גלי וללא כחל וסרק כי במסגרת דיון שנערך אצלו בעקבות הפיגוע התברר לו על עניין הביגמיה ולפיכך החליט לפעול לכך שכל מי שייעשה פיגוע יידע כי השר יבדוק וישלול מבני משפחתו את מעמדם ואת זכויות היסוד שלהם בישראל.

מצ"ב לנוחיותכם הלינק לראיון עם שר הפנים בתכנית הרדיו בגל"ץ עם אראל סגל וחיים לוינסון : <https://soundcloud.com/glz-radio/2rmnapoiupgp>

22. לפנינו אם כן, הודעה שפסלותה יורדת לשורשה, נבהיר. נתונים אלו בעניין אותם נישואי ביגמיה משנות השמונים, היו ידועים לכם ומונחים לפניכם – וייתכן אף כי העניין ידוע לכם עשרות שנים ואולי אף בזמן אמת. למרות האמור, לא ראיתם לנכון לעשות בנתונים אלו שימוש בשעת מעשה ואף לא בעשרות השנים שחלפו מני אז. במקביל וככל הידוע לנו משרדכם לא יצא בתקופה האחרונה במבצע למיגור תופעת הביגמיה בתחומי מדינת ישראל ואכיפת הדין הפלילי על עוברי העבירה – אשר יודגש כי על פי סעי' 176 לחוק העונשין עוברי העבירה הינם בני הזוג ולא הנשים. לבסוף אף ברור, כי כנגד הגב' קונבר אין כל טענה ביטחונית.

23. לפיכך, השימוש הציני והפסול שנעשה על ידכם בפיגוע הקשה כנגד מרשתי, שמזה עשרות שנים הינה אשה יחידה לבעלה ושאינן כנגדה כאמור כל טענה ביטחונית, באמצעות מידע שהיה בידיכם ושלא ראיתם לנכון לפעול בענייני שנים כה רבות, במטרה לפגוע בה ובזכויותיה – כמו גם בשאר בני המשפחה – מהווה שימוש בסמכות – ביטול מעמד – למטרה זרה – הרתעה, נקמה ועוד כיו"ב, מזו שלשמה ניתנה אותה סמכות – מיגור תופעת הביגמיה ומשכך מדובר בחריגה בוטה ופסולה מסמכות.

נזק ראייתי

24. זאת ועוד. השימוש הפסול והלא הוגן, בלשון המעטה, לאחר עשרות שנים בנישואי הביגמיה, כתואנה לשלילת מעמדה של הגב' קונבר בישראל כיום, גורמת לה נזק ראייתי של ממש שלא ניתן לתיקון. שכן, מעבר לסירובכם העיקש והפסול לבקשתנו להעברת המסמכים המהווים את התשתית הראייתית לאמור בהודעה, ברור שלאחר שנים כה רבות בלתי אפשרי עבור הגב' קונבר ומיופיי כוחה להתחקות אחר השתלשלות העניינים בשעתו, ובכלל זה מה נטען, הוצג או הוצהר על ידם ועוד כיו"ב על ידם. כמו כן לא ידוע עוד, מה הייתה המדיניות הנוהגת בשנות השמונים במשרדכם במקרים של נישואי ביגמיה או במקרי ביגמיה שחדלו מלהתקיים תוך כדי הליכים לאיחוד משפחות או מיד לאחר מכן. מנגד גלוי וידוע, כי הליכים לאיחוד משפחות שהיו נהוגים במשרד הפנים באותן שנים, לא דמו ולו במעט להליכים הנוקשים, הקפדניים והמתמשכים הנהוגים כיום.

25. לא זו אף זו. לו הייתם פועלים בזמן אמת, קרי, פועלים לביטול ההליך לאיחוד משפחות של הגב' קונבר ובעלה במועד קרות נישואי הביגמיה, כלומר בשנות השמונים, עדיין היה בידי בני הזוג קונבר זמן די והותר לפתוח בהליך חדש, ואף במספר הליכים, עם תום נישואי הביגמיה ואף לסיימם כתושבת קבע. שכן, כידוע, חוק האזרחות והכניסה לישראל (הוראת השעה) נכנסה לתוקף רק בשנת 2003 בעוד שנישואי הביגמיה של מר קונבר הסתיימו שנים רבות לפני כן.

26. התבססותכם כיום על טענה לנישואי הביגמיה, עשרות שנים לאחר סיומם, ובפרט כאשר הדברים היו לכאורה גלויים וידועים לכם ומצויים בתיקה של הגב' קונבר כעולה מההודעה וכפי שהדעת אף נותנת, כאשר לבני הזוג קונבר אין עוד אפשרות לדעת מה נטען על ידם באותה העת או להתחקות אחר המדיניות הנוהגת באותן שנים במשרדכם, תוך שנמנעה מהם אף האפשרות לתקן את הפגם שנפל לשיטתכם בהליך בו נטלו בשעתו, היא טענה לא הוגנת ופסולה מהיסוד הגורמת להם נזק ראייתי בל ישוער שאת השלכותיו אף לא ניתן עוד לתקן. מדובר אם כן בטענה לא הוגנת ופסולה.

טענות לכזב

27. זאת ועוד. בהודעה מיוחסת למרשתי קבלת מעמד על בסיס כזב. נבקש להתייחס לעניין זה. ראשית וכאמור לעיל, למרשתי לא זכור עוד מה נטען בשעתו במסגרת ההליך בו נטלה חלק עם בעלה. בנוסף נבקש לציין כי כמפורט לעיל, הגב' קונבר אשר הושאה לראשונה כילדה בת 13 ובשנית בשנות העשרים לחייה. במילים אחרות, ברור כי כמי שמגיעה

מחברה מסורתית בגדה המערבית של שנות השמונים לא מדובר במי שגורלה היה בידה והדעת אף נותנת כי לא הייתה לה שליטה עליהם כמו גם על ההליכים שהתנהלו בעניינה במשרדכם. משכך, אף אם יתברר כי אכן היה כזב בשלב כזה או אחר במסגרת ההליך בו נטלה חלק בשנות השמונים – עניין שהנכם מונעים מאיתנו לברר במסגרת סירובכם והתעלמותכם מבקשותינו להעברת התשתית הראייתית העומדת בבסיס ההודעה – הרי שאין לייחס לגבי קונבר כוונות פליליות. שכן, והיה ויתברר שהיא חתמה או הוחתמה בשעתו על מסמך מסוים במסגרת ההליך המכחיש או מתעלם מנישואי הביגמיה, הרי שהדבר נעשה ככל הנראה בשוגג ושלא מדעת. ודאי וודאי שלא בזדון.

פגיעה בזכות לחיי משפחה רק משיקולים כבדי משקל

זכות האדם למשפחה היא מיסודות הקיום האנושי; מימושה הוא תנאי למיצוי החיים וטעם החיים; היא תנאי להגשמה העצמית של האדם, וליכולתו לקשור את חייו עם בן זוגו וילדיו בשותפות גורל אמיתית. היא משקפת את תמצית הווייתו של האדם, ואת התגלמות מאוויי חייו. הזכות למשפחה ניצבת במידרג עליון של זכויות האדם. גריעה מזכות זו תיתכן רק מקום שכנגדה ניצב ערך נוגד בעל עוצמה וחשיבות מיוחדים.

(פס"ד בבג"ץ 7444/03 דקה נ' שר הפנים, פס" 15 לפס"ד של כבוד השופטת פרוקצ'יה, פורסם בנבו, 22.2.10, להלן: עניין דקה).

28. קביעת הזכות לחיי משפחה כזכות חוקתית מביאה אחריה את הקביעה, כי כל פגיעה בזכות זו צריכה להיעשות בהתאם לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו – ורק משיקולים כבדי משקל. כל זאת, בהסתמך על תשתית ראייתית מוצקה המעידה על שיקולים כאלה. קביעה זו מטילה על רשות האוכלוסין חובה מוגברת, להקפיד הקפדה יתרה על קיומה של מערכת מינהלית, אשר תבטיח כי הפעלת סמכותו לסירוב לבקשות לאיחוד משפחות שמובאות בפניו, סמכות אשר פוגעת בזכות חוקתית מוגנת, תיעשה רק במקרים בהם מתקיימת הצדקה מלאה לכך.

29. בנוסף, וככל הגבלה על זכות יסוד, החלטה לסרב לבקשה לאיחוד משפחות צריכה להיעשות במסגרת כללים של סבירות ומידתיות, ותוך מתן משקל ראוי לחשיבות זכות היסוד הנפגעת.

30. פגיעה בזכות אדם, ובענייננו פגיעה בזכות לחיי משפחה, הינה כדין רק אם היא עומדת במבחן הסבירות ובמבחן האיזון הראוי בינה לבין אינטרסים אחרים עליהם מופקדת הרשות. ככל שהזכות הנפגעת היא חשובה ומרכזית יותר, אף המשקל שיינתן לה במסגרת האיזון בינה לבין האינטרסים המנוגדים של הרשות, יהיה רב יותר (עע"א 4463/94, רע"ב 4409/94 גולן נ' שירות בתי הסוהר, פ"ד (4) 136, 156).

31. כובד משקלן הנדרש של הראיות עליהן מבוססת ההחלטה המינהלית תלוי במהות ההחלטה. על משקלן של הראיות לשקף את חשיבות הזכות או האינטרס הנפגעים מן ההחלטה ואת עוצמת הפגיעה. היותה של החלטת המשיב פוגעת בזכויות יסוד של המשיגים, מחייבת את המשיב לסמוך את החלטתו על הערכות ונתונים כבדי משקל (ר' ע"ב 2/84 ניימן נ' ועדת הבחירות המרכזית, פ"ד לט(2) 225, 249-250).

32. הנה כי כן, נוכח הפסיקה שהובאה לעיל, ולאור העובדה כי מרשתי הינה אשה פשוטה המגיעה מחברה מסורתית והושאה לראשונה בגיל 13 וכן העובדה כי כנגד הגב' קונבר לא מועלות טענות ביטחוניות כלל ועיקר כמפורט לעיל, הרי שההודעה בדבר הכוונה לשלול את מעמדה בישראל בשל נישואי ביגמיה מלפני עשרות שנים, שכאמור היו ידועים לכם ומצויים בתיקה ואשר אעפ"כ לא טרחתם לפעול בעניינם לא במישור הפלילי ולא במישור המינהלי, אף אינה עומדת בסטנדרטים המינהליים הנדרשים. משכך, והואיל ומדובר בהודעה המכוונת לפגיעה בזכות יסוד, הזכות לחיי משפחה של מרשתי וילדיהם הקטנים, הרי שמדובר בפגם היורד לשורשו של עניין ומדובר בהודעה פסולה.

33. מן הכלל אל הפרט. הודעתכם בדבר הכוונה לשלול את מעמדה של הגב' קונבר בישראל תוך פגיעה אנושה בזכויות היסוד שלה, היא הודעה שניתנה משיקולים זרים, הנוגעים למעשיו של אחר, שיקולים שאינם ממין העניין, שהינו נישואי ביגמיה שהתקיימו לפני עשרות שנים היו ידועים לכם ואשר לא פעלתם בנדון.

34. יש לומר את דברים כהווייתם, כפי שאף נהג שר הפנים כאשר הורה על פתיחת ההליך כנגד מרשתי והצהיר על העניין קבל עם ועדה. דווקא הפגיעה הטמונה בשלילת מעמדה של מרשתי, שמשמעותה בהכרח פגיעה אנושה בזכותה ובזכות בני משפחתה לחיי משפחה ובזכויות יסוד אחרות, היא שעומדת בבסיס ההחלטה, ולא עניין הביגמיה. השימוש הציני והפסול בפגיעה הקשה ובטענה שהייתה בידיכם במשך שנים רבות ולא הועלתה כנגד מרשתי ובן זוגה לא בזמן אמת ואף לא בעשרות השנים שלאחר מכן, תוך גרימת נזק ראייתי בלתי הפיך למרשתי הופכת את ההליך כולו לפסול מן היסוד. שכן, מדובר בהליך שמונע ממניעים זרים שאינם ממין העניין. כנגד מרשתי לא נטענות טענות ביטחוניות והעלאתן של טענות סביב ביגמיה מהאוב באופן ציני למטרות הרתעה נקמה ועוד כיו"ב הינה פסולה.

סיכומם של דברים

35. לאור כלל הטיעונים והנסיבות שהובאו לעיל, נבקשכם לשוב בכס מהודעתכם בדבר הכוונה לשלול את מעמדה של הגב' קונבר בישראל.

בכבוד רב,

בנימין אחסתרובה, עו"ד